

Віра ШЕРНЬОВА — токар Кіровоградського дослідного заводу дозуючих автоматів. Дівчина прийшла сюди два роки тому. За цей час вона досконало опанувала спеціальність. Нині комсомолка — одна із кращих молодих виробничників цеху № 1, денні норми виробітку постійно виконує на 115—120 процентів.

Фото В. ГРИБА.

Оновлюють село студенти

Серед переможців Всеукраїнського конкурсу на кращу забудову і благоустрій населених пунктів назване і віддалене поліське село Варварівка Ємільчинського району на Житомирщині. Йому присуджено диплом ВДНГ СРСР. Разом з трудівниками місцевого радгоспу «Комсомолець

радість поділили також їх шефи — учні і викладачі Житомирського автомобільно-дорожного технікуму. Ось уже двадцять років зв'язує ці колективи дружба.

Будівельні заходи навчального закладу брали участь в оновленні центральної садиби радгоспу,

зведені школи, магазинів, двоповерхових житлових будинків, закладання парку, спорудження водосховища, благоустрою доріг до ферм, хмелесушок, тракторних бригад. Тепер майбутні спеціалісти під керівництвом викладачів розробляють детальний план перетворення сільських магістралей.

Щефство комсомольців технікуму над поліським

селем не обмежується тільки цим. У практику учнівшли і ударні декади по заготівлі кормів, і тижні радгоспу в технікумі, і такі дії — проводяться зустрічі учнів із знатними людьми, свідливі фестивалі, спортивні турніри.

А. ЯНУШЕВСЬКИЙ,
кор. РАТАУ.

АТЕЇЗМ

С ОЛЮДКО спить немовля. Тепло і затишно йому в ліжечку. Добре спиться людині, коли їй лише кілька місяців від народження... Проклянуть. Здрастуйте, люди! Я — ваше майбутнє. Збережіть мене... А хто так збереже дитину, як не батько й мати?

...Із зборів робітників фарбувально-складального цеху корпусу № 90 заводу «Червона зірка».

— Валентине, чи готовий ти захистити свою дитину від будь-якої загрози?

Мовчання. Валентині хочеться крикнути: «Ні! Ні! Ні!» Але він не наважується. Надто багато людей зібралося в червоному кутку. І якщо тепер, при всіх, він скаже, що Егова забороняє йому захищати своїх дітей, то невідомо, що станеться далі. Валентин відчуває себе хижачком у пастці...

ДВОЛИКИЙ ЯНУС

У ПОШУКАХ «СЛАВИ»

Колись йому жадалося слави. Гучної, повсюдної. Але вона до нього не йшла, не давалася в руки. Були, правда, й у його житті події, про які й тепер приємно згадати Валентині Вітчуху. Гроші лишилися рікою. Ресторани, легковажні дівчата... Життя більшарного кульково котилося під ногами. Бери — не хочу.

І Валентин брав. Не спос. Чуже. За це його і засудили.

Але й у місцях де відбувався покарання, Вітчуху не вгамувався.

Йому йшов сімнадцятий рік. У колонії мав славу «еміліяція» і «васелуна». Спочатку опинився в центрі уваги, але швидко всім набрид. Після відбування покарання він знову зі шкерептувався, аби довести свою винятковість, хизувався перед друзями згодією вдалою «для солідності» навіть зброю собі придбав.

І знову його засудили. Це трічі відбував покарання.

І ось Валентин знайшов-таки людину, яка терпіла всі його «випробування», слухала його балаканину про суворість радянського законодавства. Ця людина вміла не тільки слухати, а й говорити. Від неї Валентин і дізнав-

ся, що є, мовляв, такий бог Егова, який може спокутувати будь-які гріхи. І після того, як перебіє на землі невірнуче людство, поселили на планеті свідків Егови, колишніх злодіїв, убивць та насильників, які допоможуть Егові творити його «святенну війну Армагеддон». «І будуть вони жити в щасті і радості».

Це Валентину підходило. Адже скільки злочинів ти б не скоїв — головне покаятись. Егова все вибачить. Гріши і тільки кайся. А там може й справді почнеться цей Армагеддон. Отоді й можна буде покинути за рахунок Егови.

Добре звязавши усі «за» і «проти», Валентин взявся за діло.

Він вивчає Біблію у тлумаченні журналіста «Сторожова Балта», «Пробудись» та інших, які видаються за кордоном. Робить спроби визначити філософію, не маючи ні найменшого уявлення називати про основне її питання і предмет вивчення. Але заздалека наперед Валентин швидко просувається до єгівської Олімпу. Вчиться на підпільних курсах. Іздить по республіці, зустрічаючись з віруючими різних обличчя атеїстами, викликає їх на суперечку, таким чином проходячи стажування.

Незабаром він і сам починає проводити «студії» — збори свідків Егови.

1978 року Валентин Вітчуху приїхав до Кіровограда. Пішов працювати

на завод «Червона зірка». Тут зосім осмілів, взявся організовувати єгівську групу в обласному центрі. На його гачки стали чіплятися дрібенькі рибки. Усім їм Валентин обіцяв вічне блаженство у царстві Егови, переконав у тому, що у людини немає ніяких обов'язків перед Батьківщиною, доводив, що поняття «Батьківщина» взагалі не існує. Закликав своїх «братів» і «сестер» відмовитися від боротьби за мир. Бо, як твердить Вітчух, у Біблії сказано, що війни не буде.

— То навіщо ж тоді служити у лавах Радянської Армії, якщо Біблія гарантує мир? — каже він. І далі «заспокоює»:

— Буде війна бога. Егова почне знищувати людство. Земля — дім Егови, а ви, люди, прийшли на неї зі своїми законами. За це вас Егова і знищить.

Як усе це слухати людям, які знають, що таке війна? Поруч з Вітчухом у цеху працює Гатив Мингарифович Ахмеджанов, колишній фронтовик, комуніст. Це його хоче перекопати Вітчух, що у нього немає Батьківщини і на землі він — зайвий!

ЗЕМЛЯ ЛЮДЕЙ

Жовтим бубоном висіло над полем сонце. Воно хилилося до землі, засіваючи її зернинами тепла.

Трактор ЧТЗ здавався іграшковим на долоні безмежного поля. Спочатку Гативові було дуже самотньо серед цього простору. А тепер він зник, уже ж другий рік оре цю землю. Все менше чоловіків лишається у селі — війна.

Батько на фронті. Мати

брався. Оглянувся. А як же земля? Хто ж орати її? А втім, скільки вже пішло тих, хто не доорав свого поля...

... Мати, прощаючись з сином, не голосила. Тільки з очей рясно котилися сльози.

— Не плач, мати. Я скоро повернуся... Поле доорати треба...

Не знав тоді сімнадцятирічний Гатив Ахмеджанов, що дозго орати і сіяти хліб на цій землі будуть інші, що не дочекається його мати. Востаннє обійняв її, та й пішов шляхом. А навкруги жовтіла стернею поля, де удалині гуркотів маленький ЧТЗ.

Гатив ішов по своїй землі щоб захистити її від пекельного ворога.

Бачить Гатив, як потемніли очі матері, лезуть на собі її сповнений відчаєм погляд. Можна маму зрозуміти. Адже син не встиг школу закінчити, а тут війна, і Гатив замінив батька за кермом трактора. А для матері він ще дитина, дарама, що круті м'язи виграють під сорочкою...

Через півгодини Гатив знову сидить за кермом. Його ЧТЗ полихує гарним гаром, чорна смуга ріллі лишається за закритим куравою плугом.

Наче з-під землі з'явився вершник. Він мчав спочатку шляхом, а потім звернувся на ріллі. Гатив зупинив машину, зіскочив з підніжки. Як що вершник так загнав коня, то, напевне, трапилось щось незвичайне.

— Може, що з батьком? — обпекла мозок думка.

Незнайомий чоловік із засмаглим до чорноти обличчям осадив змиленого коня.

— Ахмеджанов? — коротко спитав.

— Так.

— Повістка тобі. Сюдо готні маєш прибути до військового. Прийшла твоя черга, синку.

Гатив дозго чекав цього. А тут чомусь розгу-

Зустріч з депутатом

Напередодні Міжнародного жіночого дня в приміщенні Центрального лекторію обласної організації товариства «Знання» відбулася зустріч виборців з депутатом Верховної Ради УРСР, бригадиром бригади токарів механо-складального цеху № 2 заводу «Червона зірка» Людмилою Засилівною Чернею. Це був своєрідний звіт депутата перед виборцями про свою роботу, адже виборці — комуністи, котрі стоять на партійному обліку в житлово-експлуатаційних конторах №№ 2, 4 і 6 — цікавилися, як впроваджуються в життя їхні пропозиції, які соціально-економічні перетворення відбуваються в нашому місті. Розмова була діловою, конкретною, що, безперечно, принесла користь і депутату, і виборцям.

А. КЕВАРКОВА,
м. Кіровоград.

СТО ДОРІГ —
ОДНА ТВОЯ

НЕРОЗЛУЧНА ТРІЙЦЯ

Коли в нашому училищі заходить мова про вибір професії, одним з найактивніших учасників дискусії завжди стає Саша Скорбан.

Не випадково хлопця прийшов до Дмитрівського СІТУ № 9 оволодіти механізаторською справою. Він виріс у сім'ї потовстивших хліборобів у селі Кривинському Новоукраїнського району. Закінчив місцеву восьмирічку. Батьки і вчителі вказували Сашку наполегчати до праці і навчання, прищепили йому любов до землі і людей, чия рука нахнує хлібом.

Ось уже другий рік Олександр Скорбан — учень СІТУ. Поряд з ним оволодівають механізаторськими секретами й інші однокласники Валерій та Олександр Саранови.

Добре знають цю нерозлучну трійцю в училищі. Скрізь вони разом: у читальному залі бібліотеки і на футбольному полі, на заняттях зі спеціальності і на релігійній самодіяльності артистів СІТУ.

— Часу у нас на все вистачає, — каже хлопці. — Та й бажання є побільше знати, вміти.

А. ПАШКОВСЬКИЙ,
заступник директора з навчально-виховної роботи Дмитрівського СІТУ № 9.

Знам'янський район.

ЗАХОПЛЕННЯ

Єднає пісня

Сергій Жук, працює електрогазоварником, Галина Симоненко — продавцем, Анатолій Задорожний — секретар відділкової комсомольської організації, Галина Крижанівська — вчителька. А єднає їх спільне захоплення піснями, любов до сільського мистецтва. Вони — найактивніші учасники комсомольської агітбригади.

Цей колектив — частий гість на фермах і токах колгоспу. Програми виступів аматорів складають з урахуванням замовлень і побажань односельців. Тому їхні концерти користуються популярністю у трудяшок господарства.

Нині комсомольці готують тематичний концерт присвячений 60-річчю утворення СРСР.

Н. ПОЛЯКОВА,
секретар комсомольської організації колгоспу імені Буденного.

Новоархангельський район.

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

РЕПОРТЕР

ЧИТАЧ роздумує, шукає і знаходить відповіді.

«Протягом кількох років, — пишуть Тетяна С., Наталка П. та Антоніна Ш. з Кіровограда, — ми постійно читали нашу газету. Особливо подобаються нам статистики, де йдеться про життя сучасної молоді, про наших однокласників. Таку розповідь ми зустріли недавно в одному з номерів газети...

Чи сучасно це — дівоче гордість? Ми тричі позогоріємо: «Так!» В усі часи вона була найціннішою прикрасою дівчини. І нині у цьому, вважаємо, нічого не змінилося. Тому ми запитали отих «сучасних» дівчат: «Невже ви, дівчата, хочете любові, яка оцінюється й визначається тим, чи виключили ви деякі речі зі свого одягу? Невже ви собі зможете себе після цього поважати?»

Любов... Почуття прекрасне і високе, всеохопне — коли воно істинне. Країна справжнього кохання — край незвичайної й неповторної краси...

«Хочеться сказати, — пише до редакції Ліда Н. з міста Долиніської, — що дівчата, про яких розповідає Таня, не мають дівочої гордості. Вони, певно, вважа-

Певно, така кількість листів — явище не випадкове. Воно ще раз засвідчило, що наші читачі — люди небайдужі до чужих переживань, чужого болю. В більшості листів відчувається бажання допомогти і

ЧИТАЧ

ОГЛЯД ЛИСТІВ

ПРОДОВЖУЄ РОЗМОВУ

52 відгуків на виступи наших позаштатних авторів одержала редакція за останній тиждень.

тверда віра в усе краще в людині. Читачі значно поглибили і розширили сферу питань, порушених у виступах наших позаштатних авторів, на які надійшло найбільше відгуків: «Жорстокість» М. Стояна (газета за 28 січня), «Жінка плакала, всі мовчали» С. Сидоренка (газета за 2 лютого), «Не хочу принижуватись» Тетяна К. (газета за 6 лютого).

ють, що такою й повинна бути сучасна дівчина. З розповіді ж видно, що й хлопці їм трапилися такі самі. Вони запрошували до танцю дівчат, одягнених так, як Люба, а не так, як Таня...

А далі Ліда Н. додає: «Мені б дуже хотілося, щоб Таня й Сергій помирися. І щоб Сергій ніколи не нагадував Тані про той вечір, адже вона сама зрозуміла,

що так себе поводити не треба...»

Лариса Бахмач з м. Малої Виски радить: «Будь, Таню, завжди сама собою. Тоді в твоєму житті не виникатиме таких принижливих ситуацій...»

Дуже категорично висловилися Ольга Б. з Олександрії: «В мене багато подруг, але таких, як у тебе, Тетяно, я серед них не зустрічала! Поривай з ними якнайшвидше».

«Невже не розуміє жодна з них, — продовжує розмову Лариса Чередник з Добропільщини, — що вона розтоптує на танцях власну гордість? Що то за симпатія, яка замикається виключно на одязі? Звичайно, кожну з нас хоче бути симпатичною, гарно одягнутою. Але при цьому не повинні страждати простота, скромність, жіночність. А деяких наших молодих людей неможливо переконати, що сигарета в зубах у дівчини чи жінки — це просто бридко».

Я — не проти моди, не проти веселощів. Але я, за таку моду, за таку красу яка робить дівчину простою й природною».

Бути простою й природною. З думкою Лариси заж-

ко не погодитися. Природно — позаякати людей. Природно — допомагати людям, співчувати їхньому горю і ділитися їхньою радістю. І разом — ось такий лист:

«У селищі Добровеличківці біля газетного кіоску продавала піріжки молода жінка. Покупець, котра стояла перед мене, брала їх аж 30 — саме стільки їх і лишилося в корзині. Я попросила продавця лишити мені одного, але вона навіть не звернула на те уваги. Тоді я запитала: «Хіба можна так: одному — тридцять, іншому — жодного?» І почула у відповідь: «А мені все одно, кому продавати, аби гроші платили!»

Авторку цього листа К. А. Кобзар написати до редакції спонукав виступ С. Сидоренка «Жінка плакала, всі мовчали». Байдужість — не нейтральна, вважає Клавдія Антонівна.

Поповнилася наша пошта кількома листами про недоліки в роботі Кіровоградської автостанції № 1.

«Я часто їжджу до батьків (вони живуть в с. Антонівці Компаніївського району), — пише в листі до редакції швачка-мотористка Лариса Кравченко з Кіровограда. — Автобус, як правило, заз-

жди переповнений. А нерідко не приходить зовсім. Тоді ми, пасажери, змушені йти до диспетчера і «вибивати» транспорт...»

Так, байдужість ранила. А нерідко вона стає причиною аморальних вчинків. «Мимоза» подібних випадків, — пише Г. Скачко з м. Кіровограда, маючи на увазі історію, про яку розповідалось в статті М. Стояна «Жорстокість», — не можна проходити байдужими. Адже жорстокість починається з байдужості.

Отім, треба сказати, що не всі наші читачі підтримали М. Стояна. Травився серед багатьох листів і один «сердитий», автор якого вважає, що горобці, наприклад, треба безжалюдно знищувати, бо, мовляв, від них більше шкоди, аніж користі. Чи ж справді це так? Не будемо поспішати говорити «так» або «ні». Можливо, це зроблять самі читачі.

«Жорстокість» — це найгірше зло, — так написав наприкінці листа до редакції, в якому розповідала про велику дружбу дівчинки Оленки й песика Дружка, учениця восьмої школи м. Новоукраїнки Таміла Кибальчук. Ми згодні з тобою, Таміло!

П. СЕЛЕЦЬКИЙ.

НА ТВОЮ КНИЖКОВУ ПОЛІЦЮ

Суворая правда

На полицях книгарень з'явилася нова книга нашого земляка Аркадія Пастушенка «У гості до самого себе». Вона вийшла торік у дніпропетровському видавництві «Промінь». В книгу увійшли два твори.

Повість «У гості до самого себе» — про молодого журналіста Івана Кандибу, який хоче встановити обставини загибелі батьків на окупованій фашистами території.

По дорозі до рідного села Іван зустрічає різних людей, які допомагають йому. Соломія, також журналіст, їде разом з Кандибою. Вона — тип сучасної радянської жінки, справжнього друга. Старий колгоспник Мусій Деренчавий — втілення доброти і мудрості. Він теж допомагає Іванові та Соломії. Образ художника Миколи Довгополого — цікавий і дуже суперечливий. Він влаштовує зустріч Кандиби з колишнім поліцеєм Матюшком, що відбув покарання за антипароляну діяльність і причетний до загибелі батьків Івана. Микола вимагає, щоб Іван убив зрадника.

Нарешті Кандиба приходить на батьківське подвір'я. Тут відбувається зустріч з братом Григорієм, який свого часу негідно поведівся з Іваном...

Всі образи повісті виписані рельєсно, глибоко розкрита психологія кожного. Дещо схематичним вийшов образ Соломії, в поведінці якої трансяються мало вмотивовані вчинки. Залишається не до кінця ясним, чому ж саме дівчина поїхала з Іваном Кандибою.

У цілому ж повість — це одне свідчення того,

що наш народ пам'ятає героїв, котрі віддали своє життя за Вітчизну, і зневажає зрадників її.

У повісті «Вовк» мова йде про злочини бандитсько-націоналіста Івана Сторожука (Вовка). У повоєнні роки із такими ж, як сам, недобитками — Змієм і Лютиком він стає на шлях розбою, проливає кров невинних людей. А Пастушенко викриває огидну суть убивць, грабіжників, які цинічно називають себе борцями за Україну. Відчуваючи свою неминучу загибель, гинучи в підземних схронах, далеко від людей і сонця, вони виродились і морально, і фізично, перетворились на справжніх звірів.

У діях Вовка письменник розкриває зв'язку між бандерівцями, їхню люту ненависть до радянського ладу.

... В середині травня 1951 року виїзний народний суд виніс смертний вирок бандерівцям Петлі, Змію, Гинді, Лютому, Смерті, Удаву, Сози, Нежданому. Суд засідав два тижні, адже лише опис жорстоких злочинів зайняв дев'яносто сім томів, підшито тридцять п'ять томів документів.

Обидві повісті написані гарною мовою, що свідчить про дальнє зростання майстерності письменника. А. Пастушенко, як видно з книги, добре володіє прийомами психологічного аналізу, змію буде розповідь. Тому книгу «У гості до самого себе» буде цікаво і корисно прочитати всім, особливо молоді.

М. СУХОВ,
член обласного літературного об'єднання,
м. Новомиргород.

ЗУСТРІЛИСЯ КОЛЕГИ.

Фотоетюд В. ГРИБА.

ФУТБОЛ

М'ЯЧ У ГРІ

З традицією, яка склалася в останні роки, офіційний футбольний сезон у нашій країні відкрився 19 лютого зональними турнірами розіграшу Кубка СРСР. У них беруть участь 40 клубів вищої і першої ліг.

Нинішній кубковий турнір — сорок перший. Володар почесного трофею визначиться у фінальному матчі, який відбудеться 9 травня на Центральному стадіоні імені В. І. Леніна в Москві.

А чемпіонат країни стартує в четвер — 25 березня. Його почнуть вісімнадцять колективів вищої ліги. В першій лізі виступатимуть 22 клуби, в другій — більше п'ятдесяти. Готується до футбольних баталій і «Зірка». В українській зоні, де вона грає, перші поєдинки почнуться 3 квітня.

Кіровоградці нині перебувають у Мухачевому. В Закарпатті вони проведуть кілька контрольних товариських матчів, під час яких остаточно визначиться склад команди, котра вийде на стартовий поєдинок у Полтаві з місцевим «Колосом». Другу календарну зустріч «Зірка» також проведе на виїзді — 7 квітня в Черкасах вона грає з «Дніпром».

На своєму стадіоні болільники побачать «Зірку» 13 квітня.

В. ІВЕРДОСТУП,
голова обласної федерації футболу.

У ГОСТЯХ — ЗАРУБІЖНІ САТИРИКИ

ОСЬ ТОБІ І СВІЙ ХЛОПЕЦЬ

Агентство преси — Новини пропонує читачам фейлетон відомого американського сатирика Артура Хоппа, опублікований у газеті «Вархайд» (Західний Берлін).

У мене є знайомий. За моїми уявленнями, це інтелігентна, тямуща, товариська, скромна і турботлива людина. Одним словом, свій хлопець. Але я думаю, що саме він хоче мене вбити.

Я знаю Каспара Уайнбергера ось уже більше двадцяти років.

Чесно кажучи, ми ніколи не були з ним близькими. Але я обідав разом з ним, говорив про те про се з його дружиною Джейн, спідав з ним у motel. Ми разом з ним їздили в автомобілі, таксі і навіть літали в літаку, осушували бокала на приййомах.

Я завжди вважав його хорошою, пристойною, розумною людиною. Він навіть мені чимось подобався. Тепер я знаю точно, що це він хоче мене вбити.

Правда, в останні роки я набагато рідше зустрічався з Капом. З часу свого досить скромного початку у Каліфорнії він піднявся до висоти міністра оборони США, опинився в лавах наймогутніших лідерів західного світу. Але не думаю, що він у чомусь змінився. Вашингтонські журналісти, які вважаються лібералами, завжди добре ставились до нього і уважно стежили за ним. «Стриманий», «спокійний», «делікатний», «такій, що обеззброє», «підтягнутий», «пристойний», «людина з шармом» — ось епітети, якими він наділявся.

Один з анекдотів розповідає, що він замість того, щоб за традицією подати Джейн каву у постіль, відправився у Пентагон і вже наступного дня ошелешив світ своїми планами ядерної війни. Інший — передає його зауваження з приводу арешту і скандального викриття одного з таємних агентів Пентагону: «Я вважаю, що їм узагалі не дозволяється показувати свої обличчя».

Якось в одному з інтерв'ю він заявив: «Не можу повірити, що я і є той самий анхордіт, за якого мене видають».

Так, все це схоже на Капа. І все ж він у цілому свій хлопець. Навіщо нічого не говорить про те, що саме він і хоче вбити мене.

Я нерідко спостерігав за ним на екрані телевізора. Він часто одягає каску, і мені не вселяє довіри, коли він особисто випробовує нову зброю чи сідає в новий танк. У мене так і зривається з язика: «Слухай, Кап! Адже ти надто розумний, щоб гратися у подібні ігри».

Я читав дуже багато про нього — як він намагався вилучити із соціалістичних статей бюджету США на потреби Пентагону 30 мільярдів доларів, як він хоче довести витрати на воєнні програми до 1,5 трильйона, як планує обмежити ядерні бої і навіть вважає імовірюю загальну ядерну війну. У цих випадках так хочеться сказати: «Будь жаска, Кап! Ти ж не такий дурний, щоб узагалі думати про смерть мільйонів людей. Подумай про щось реальніше. Подумай про окрему людину, яка народжується, щоб бути нагородженою спокійно спати, мати роботу, любові. Подумай про мене і таких, як я!»

Я знаю, Кап вважає, що він повинен прятувати і захищати своє життя чи прийнятні політичну систему, до якої і я належу. Але я не вірю, що на нас нападуть росіяни. Я боюсь загинути під атомною бомбою. У мене страх перед моїм другим Капом. Страх, що він уб'є мене, моїх дітей і їхніх нащадків. Та й твоїх, мій співгромадянин, теж.

Але найнеймовірніше, що я, як і багато хто, справді досі вважаю його своїм хлопцем.

[АПН].

Четвер

ЦТ

8.00 — «Час». 8.15 — Відгуківськ, сурмачі. 9.15 — Ч. Диккенс. «Тамтіння Едіна Друда». Телевізійна. 2 серія. 10.55 — Виробничі гімнастика. По закінченні — Новини. 14.30 — Ночні. 14.50 — П'ятниця — сирі на кожного. Док. фільм «Останні плями Георгія Шипка». «Знайди свою землю». 15.15 — Музична програма для юнацтва. Твори М. Римського-Корсакова. 17.25 — До національного свята держави Маорік. Діяльність незалежності. Док. телефільм «Маврікій — острів в океані». 17.35 — На V зимовій Спартакіаді народів СРСР. 18.15 — Ленінський університет мільйонів. «Науково-технічний прогрес і новий зміст праці». 18.45 — Сьогодні у світі 19.00 — Людина і закон. 19.30 — Чемпіонат світу з фігурного катання. Парне катання. Доля програма. 21.00 — «Час». 21.35 — Що? Де? Коли? Телевізійна. По закінченні — Сьогодні у світі.

УТ

16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — Республіканська фізико-математична школа. 17.05 — Документальний телефільм. 17.30 — К. т. «Кріпа комсомольця». (Кіровоград). 18.00 — «Слово за пали». 18.50 — Естрадна мелодія. 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «В сім'ї вольний, новий». В перерві — «На добраніч, діти!» і «Час». По закінченні — Новини.

ЦТ (IV програма)

19.05 — На V зимовій Спартакіаді народів СРСР. 19.30 — «Вечірня казка». 19.45 — «Сільська година». 20.45 — Телефільм. 21.05 — «Час».

П'ятниця

ЦТ

8.00 — «Час». 8.45 — Творчість юних. 9.30 — Ч. Диккенс. «Тамтіння Едіна Друда». Телевізійна. 3 серія. 10.55 — Док. телефільм «Скориход». По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — До 30-річчя створення Інституту радянського культурного товариства. Науково-популярний фільм «Делі. Зв'язок часів». 15.10 — Тележурнал «Звідає». 15.55 — Три президиї Д. Шостаковича. 16.09 — Москва і москвичі. 16.30 — Фільм «Три тонетуні». 18.15 — На V зимовій Спартакіаді народів СРСР. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Тележурнал «Співдружність». 19.25 — Фільм «Слово для захисту». 21.00 — «Час». 21.35 — Чемпіонат світу з фігурного катання. Чоловіки. Довільна програма. 22.35 — Сьогодні у світі. 22.50 — Пісні радянських композиторів виконує Мітчел (Іспанія).

УТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — «Сутасники». 11.25 — Музичний фільм. 11.40 — «Нічний екран». 9 клас. Фізика. 12.10 — «З Кобзарської триптиху». 12.45 — «Хліб і слово». 14.15 — «Республіка серця». 16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.40 — Атеї-

стичні діалоги. 17.05 — Фільм-концерт. 17.35 — «Комуністи 90-х». 18.00 — К. т. «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — К. т. «Оголошення». (Кіровоград). 18.25 — Фотохроніка. (Кіровоград).

художніх колективів Архангельської, Ленінградської і Мурманської областей. 12.15 — Док. телефільм «Тричі народжені». Про місто-герой Севастополь. 13.05 — По музеях і виставочних залах.

3 II ПО 14
БЕРЕЗНЯ
1982 РОКУ

18.30 — К. т. «Сторінки історії». 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Док. телефільм «Місяць із 2-го В». «Мій друг Кирило». 15.45 — Життя науки. 16.30 — Давний, наші дні. Концерт великого дитячого хору ЦТ і ВР. 17.00 — Бесіда політичного оглядача Л. Вознесенського. 17.30 — Мультифільм «Про Джингана-вельдін». 17.40 — На V зимовій Спартакіаді народів СРСР. 18.10 — А. Чехов. «Іванов». Фільм-вистава. 21.00 — «Час». 21.35 — Чемпіонат світу з фігурного катання. Спортивні танці. Довільна програма. По закінченні — Новини.

Субота

ЦТ

8.00 — «Час». 8.15 — «ВВГДейка». 9.15 — Ч. Диккенс. «Тамтіння Едіна Друда». Телевізійна. 4 серія. 10.50 — Дія нас. блях. 11.20 — 11-й тиждень «Спортивного життя». 11.25 — Більше хороших товаришів. 11.55 — Вступ

УТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — «Доброго вам здоров'я». 11.05 — «Перший дитини народили». 11.40 — «Закарповий принц». Вистава. 13.05 — Музичний фільм

14.00 — Художній фільм-жест К. Богославського. 14.35 — «Сатиричний об'єкт». 15.10 — К. т. «Народна творчість». (Кіровоград на Республіканське телебачення). 15.35 — Міжнародна студія УТ. 16.05 — Фільм-концерт. 16.50 — Комсомольському з'їзду зустріч. 17.50 — Тележурнал «Сонячні ікаріети». Колективні художньої самодіяльності Анкозівської та Воронізької областей. 19.00 — Продовження тележурналу «Сонячні ікаріети». 20.40 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — Художній фільм «Неймовірний Ісус Христос». 23.10 — Новини. 23.25 — «Автограф».

ЦТ (IV програма)

8.00 — Ранкова гімнастика. 8.15 — «Якщо хочеш бути здоровим». 8.35 — Документальний телефільм. 8.45 — «Ранкова пошта». 9.15 — Літературні читання. 9.55 — Концерт. 10.55 — Документальний екран. 12.05 — Програма телебачення Таджикиської РСР. 17.00 — Концерт. 18.00 — «Ермітаж». 19.30 — «Вечірня казка». 19.45 — На V зимовій Спартакіаді народів СРСР. 20.15 — Кубок СРСР з футболу. 21.00 — «Час». 21.35 — Вечір поезії.

Неділя

ЦТ

8.00 — «Час». 8.45 — Концерт художніх колективів Індії. 9.30 — Будильник. 10.00 — Служба Радянському Союзу. 11.00 — «Здоров'я». 11.45 — Муз. програма «Ранкова пошта». 12.15 — Радянський Союз очима зарубіжних гостей. 12.30 — Сільська година. 13.30 — Музичний кіоск. 14.00 — Чемпіонат

світу з фігурного катання. (Кіровоград). Телевізійна програма. 15.00 — І. Шток. «Божество комедія». Фільм-жест. 16.30 — Кубок історії. 17.30 — Мультифільм «І нам допоможе робота». «Літери з екранних радянських». 18.00 — Міжнародна програма. 18.45 — Чемпіонат світу з фігурного катання. Показові виступи. 21.00 — «Час». 21.35 — «Ікаріети». Андрійков. Концерт в Ленінградській філармонії. Телефільм. По закінченні — Новини.

УТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — Естрадний концерт. 10.55 — «Майстри мистецтва». 11.55 — «Джерело». 12.40 — Літературна карта України. 13.35 — Зустріч з театром. 15.00 — «Слава солдатська». 16.00 — Концерт художніх колективів профспілок України. 17.45 — На V зимовій Спартакіаді народів СРСР. 18.45 — Старий музей України. 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «Резонанс». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — Художній фільм «Прощання з Петербургом». По закінченні — Новини.

ЦТ (IV програма)

8.00 — Ранкова гімнастика. 8.20 — Науково-популярні фільми. 8.45 — Телефільм. 10.00 — «У світі тиранів». 17.45 — На V зимовій Спартакіаді народів СРСР. 18.45 — «Ермітаж». 19.00 — «Вечірня казка». 19.45 — Концерт. 20.00 — «Наша біографія». 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм «У нічці літа».

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

Юнаки і дівчата!

КІРОВОГРАДСЬКЕ МІСЬКЕ
ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 2
ІМЕНІ О. С. ЕГОРОВА

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

на 1982—1983 навчальний рік

До закладу приймають молодь віком від 15 років.

Училище готує кваліфікованих робітників із середньою освітою.

Осіб, які мають освіту за 8 класів (строк навчання — 3 роки), приймають на спеціальності: муляр-монтажник сталевих та залізобетонних конструкцій.

малар (будівельний), ліноцвалітник-плітковик, ліноцвалітник-мозаїст, кравець бантових автомобільних кравців, машиніст автокранів, електрослюсар, машиніст екскаватора.

Осіб, які мають середню освіту (строк навчання — 1 рік), приймають на спеціальності:

арматурник, електрозварник арматурних сіток і каркасів, машиніст одноковшових екскаваторів.

Учнім надають гуртожиток. Їх забезпечують триразовим харчуванням, робочим та парадним одягом,

вдручниками. Під час виробничої практики вони одержують 50 процентів заробітку. Учні, які навчаються один рік, одержують стипендію.

Училище розташоване в новому сучасному комплексі. Працюють гуртки художньої самодіяльності, спортивні секції.

Початок занять з 1 вересня.

Вступники подають заяву, автобіографію, характеристику, документ про освіту, довідки з місця проживання, про склад сім'ї та медичну (форма № 286), 6 фотокарток 3x4 см, свідоцтво про народження або паспорт.

Адреса училища 316029, м. Кіровоград, вул. Червонозорівська, 23. Телефон: 7-14-17, 7-12-81, 7-34-71.

Ухати автобусами №№ 2, 14 до зупинки «Вулиця Мічуріна» або тролейбусами №№ 2, 4, 6 до зупинки «Завод «Буддесталь» чи «Вулиця Короленка».

Ласкаво просимо до цього училища!

ДИРЕКЦІЯ.

ДО ВІДОМА КЕРІВНИКІВ ПІДПРИЄМСТВ, КОЛГОСПІВ, РАДГОСПІВ І НАСЕЛЕННЯ КІРОВОГРАДСЬКОГО РАЙОНУ

Управління зв'язку проходить траса магістрального кабелю зв'язку. Держкомнафтопродукт у УРСР повідляє, що на території Кіровоградського району по землях колгоспів ім. Енгельса, ім. Ульянова, ім. Щорса, «Україна» по зв'язку нафтопродукт Кременчук—Кіровоград—Черкаси на відстані 9 метрів від його осі

В охоронній зоні без письмової згоди управління зв'язку ДКН УРСР забороняється:

здійснювати будь-якого роду будівельні, монтажні, вибухові роботи, земляні роботи на глибині більшій 2,3 м, а також планування ґрунту з допомогою бульдозерів й екскаваторів;

проводити геологічні, малі, пошукові, геодезичні та інші розвідувальні роботи, пов'язані з влаштуванням скважин, шурфів, взяттям проб ґрунту;

садити дерева, влаштовувати польові стаки, утримувати худобу, влаштовувати склади будматеріалів, кормів, добрив, палити вогнища, влаштовувати стрілища, влаштовувати проїзди й стоянки транспорту;

владштовувати причали для стоянки суден, барж, плавучих кранів;

вести навантажувально-розвантажувальні роботи; влаштовувати водопропускні пристрої.

Забороняється проводити усякого роду дії, що можуть порушити нормальну роботу кабелю зв'язку, а саме:

вносити й реконструювати будівлі, мости, перевалювати колектори, залізничні там, де проходить кабель зв'язку, без попереднього виносу за будівництвом споруд зв'язку й угоди з управлінням зв'язку ДКН УРСР;

проводити засипання й поклади замірних і сигнальних знаків, скидати на трасі кабелю зв'язку більше 5 тонн ваги, влаштовувати стоки кислот, солей і лугів;

відчиняти двері підсилювальних пунктів і шаф магістрального зв'язку, що не обслуговуються, підключати до лінії зв'язку сторонніми особам;

кидати якорі, проходити з відданими якорями, лопатами, трапами, проводити днопоглиблювальні й землерийні роботи;

руйнувати берегоукріплювальні споруди, водопропускні пристрої.

Підприємства, організації, установи, колгоспи і радгоспи на земельних ділянках, що їм належать і через які проходить кабель зв'язку, зобов'язані:

застосовувати заходи, що сприяють забезпеченню збереження кабелю зв'язку;

не допускати здійснення геологічних, пошукових, геодезичних та інших розвідувальних робіт без попереднього погодження строків початку й місця просідання цих робіт з управлінням зв'язку Держкомнафтопродукт у УРСР.

Роботи, які проводять підприємства або приватні особи в охоронній зоні кабелю без попереднього погодження, проводять до пошкодження кабелю зв'язку й зупинки перекачування нафтопродуктів через відсутність зв'язку з нафтобазами.

За порушення вимог правил охорони ліній зв'язку на винних будівлях накладатися штрафи в адміністративному порядку:

на приватних осіб — до 10 крб.;

на керівників організацій — до 50 крб.

Крім цього, з осіб, які винні в пошкодженні кабелю зв'язку або споруд зв'язку, буде стягнуто суму збитків завданних управлінням зв'язку Держкомнафтопродукт у УРСР, у тому числі й за простий нафтопродуктпроводу.

Указом Президії Верховної Ради УРСР від 15 грудня 1969 року за порушення правил охорони ліній міжміського зв'язку, якщо воно викликало обрив зв'язку, встановлена кримінальна відповідальність.

При виявленні оголених ділянок кабелю зв'язку, пошкоджених пунктів, а також з питань погодження робіт в охоронній зоні кабелю звертайтеся на адресу:

Кіровоградська обл., Знам'янський р-н, с. Дмитрівка, вул. Капініна, лінійно-технічна дільниця. Телефон 9-92-56.

Зам. 18.

«Молодой коммунар» —
орган Кіровоградського
областного комітету
ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП

м. Кіровоград,

вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділу листів і масової роботи — 2-45-36; відділу державного секретаря — 2-46-87; відділу пропаганди — 2-45-36; відділу учнівської молоді — 2-45-35; відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; відділу громадськості — 2-56-65; фотолабораторії — 2-45-35; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.